

Áldjad én lelkem a urat

A Budakeszi Református Templom, a határon túl élő magyarok emléktemplomának birtokba vétele óta a régi templomra kevesebb figyelem, pénz és energia jutott annak ellenére, hogy az elmúlt évben a református parókia többi épülete átesett a már régen időszerű felújításon: a korábban bedőlt falú garázs helyén már új épület áll, a lelkész-lakás új külső festést kapott és a kerítés is megújult az erdélyi Zágón és Komondó települések polgármestereinek faadományából, mely Földes István közvetítésével jutott el Budakeszire.

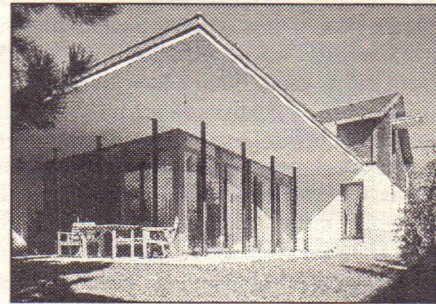
A volt templom renoválása is napirendre került ügy, ahogy azt a statikusok és az építésszek szükségesnek tartották, s november 17-

én ünnepélyes keretek között átadták az épületet dr. Bölskey Gusztáv püspök úr, a Református Zsinat lelkészi elnöke és Budakeszi leköszönő és újonnan választott polgármestereinek, Szemereki Zoltán és Farkas Zoltán polgármester urak részvétele mellett. A templomot Fónagy Miklós esperes úr szentelte. Ő Budakeszin nevelkedett, Merétey Sándor tiszteletes úr elődjének fiaként.

A belülről impozánssá alakított épület térkialakítása és belső tetőszerkezete a nagytemplom faszerkezeti megoldásaira emlékeztet. A nézőteret alkotó 80 szék (a Stulwerk Kft. termékei) a gyülekezet és más adományozók felajánlásainak köszönhetőek. A szélesebb kulturális feladatra szánt épületben Advent első hetében december 2-7. között már meditációval egybekötött előadásokat hallgathattak az érdeklődők „Mi a reménységem adventkor?” címmel.

Januártól a Protestáns Kulturális Egyesület Budakeszi tagozatának feladata lesz megfelelő programok szervezésével elhelyezni a református gyülekezet Kálvin-termét Budakeszi kulturális életének palettáján.

BASA PÉTER építész a Budakeszi Református Templom tervezéséért **Pro Architectura** díjat kapott. Ebből a rangos kitüntetésből csak ötöt osztanak ki minden évben. Egyes információk szerint építész templom tervezéséért még nem jutalmaztak ezzel a díjjal, de az biztos, hogy Budakeszin nem áll több olyan épület, melynek tervezőjét **Pro Architectura** díjjal tüntették volna ki.

VADÁSZ BENCE építész Pest Megye Építészeti Nívódíjra benyújtott, egy solymári családi ház tervezésére vonatkozó pályázatát a szakmai zsűri javaslata alapján Pest Megye Közgyűlése a II. díjjal jutalmazta.

Mindkét budakeszi építésznek munkájukhoz további sikereket kívánunk!

Gondolatok Balogh János grafikai kiállításáról

Lezajlott a megnyitó, és mint annyiszor, most is bebizonyosodott, hogy Budakeszi Művelődési Háza rég túlnőtt lehetőségein. A szép számmal megjelenő közönség alig fért el a kis helyen, de a művészet szűkre szabott létere mégis pillanatok alatt meghitt közösséggé formálta a jelenlévőket.

A Hírmondó előző számában már bemutatkozott Balogh János, főlöleges lenne ismétlésekbe bocsátkozni. A kiállítás két hete alatt valljanak inkább képei maga helyett.

A kiállító terembe lépve azonnal szembetűnik egy új grafikai megoldás, a rézhuzalgrafika.

Az első benyomás nem más, mint a rácsodálkozás a képekre. Rajzok huzalból. A kiállításon Balogh János hagyományos képei olyan rajzolatok sajátosságokkal bírnak, amelyekből felismerhető a művész belső arculatának művészi vonulata. Velük párhuzamosan egy ismeretlen, szokatlan forma, a rézgrafika hirtelen megkettőzött esztétikai forma-tartalommal vetül elénk. Valami új született. Még nem merjük kimondani, bizonytalanul mérjük fel a terepet. Hirtelen hasít belénk a felismerés, ez valóban az újdonság erejével hat.

– Ezek után fel kell tennem a kérdést a művésznek, honnan ered az ötlet?

– Bányavidéken születtem. Az elindulás azokból a korai élményekből fakad, amikor kisgyerekként a Pilszi Szénbányák karbantartó műhelyeiben összeszedtem az elszórt rézdrótokat, csillogó huzalokat. Hajlítgatni kezdtem, különböző figurák, virágok, állatok, kerültek ki az ujjaim közül.

– Ennyi elég egy művészi indítatáshoz?

– Nem elég, de nagyon is döntő. A háború után elérhetetlenek voltak számunkra a gyerekjátékok. Nekem a huzalformázás volt akkori-ban gyerekfejjel a kedvenc szórakozásom.

– Miért pont a rézhuzal?

– Már akkor kitűnt, hogy jól rajzolok, jól bánok a ceruzával. A huzal

selymes csillogása mozgatta meg legjobban a fantáziámat. Könnyen volt alakítható, nem kellett hozzá sem papír, sem ceruza, kéznél volt mégis mindig, és én észre sem vettem, hogy rajzolás helyett már csak hajlítgatok, formázok. Ha nem sikerült a mű, akkor sem vesztett kárba, egyszerűen újraformáztam.

– Éz már igen régen volt. Miért váratott magára ennyi ideig a huzalgrafika? Miért csak most, sok évtized múltán jelenik meg a kiállító teremben?

– Ez szórakoztató játék volt számomra kezdetben és igen hamar feledésbe is merült. Bevallom, nemrég jutott ismét eszembe. Továbbfinomítottam a technikát és kidolgoztam magam számára a rézhuzal képalkotás sajátos módszerét. Rézhuzallal rajzolok, ennek első eredményei tekinthetők meg ezen a kiállításon. A rézhuzal úgy fut, hajladozik a kezeim között, mint a ceruza-, vagy tollrajz vonalai.

– Vannak valamilyen korlátai a ceruzával szemben a huzalnak?

– Igen. A rézhuzal alapvetően korlátos vonalanyag. Nincs tónusa, mélysége, árnyéka. Ezzel szemben a képi megjelenése mégis felkelti a szemlélő figyelmét. Selymfényű csillogása kellemes, mégis izgalmas ígéretekkel vezet végig a szemet a vonal ívelésén. Szolid csillogása kompenzálja a tónus hiányát, és talán még erősíti is a mű mondanivalóját. Mindenképpen sajátos hatást és képi kifejezést kölcsönöz a műnek. Ennek a technikának még nem sikerült minden kérdését megválaszolni, keresem, tanulmányozom az újabb lehetőségeit, ezt nevezik útkeresésnek.

Úgy érzem, Balogh János mondatai megerősítenek hitemben, miszerint itt valami új született. Érzésem szerint a szakmabelieket is meglepheti egyéni leleménye, új technikája. Hatásában és újdonságában is jelentős. Grafikai arról árulkodnak, hogy jó mestereknél tanult, fejlesztette tudását, vált tehetséges művésszé. Ez alkotásain egyértelműen tükröződik. A huzalgrafika mind újdonságában, mind hatásában igen figyelemre méltó.

Ezúton ajánlom szíves figyelmébe a kiállítás anyagát a művészetek iránt érdeklődő közönségnek.

Fuchs Gábor